

אלטרנטיבה

למען ישראל אחרת

מזמינה אותך לבקר ליד הווילה של שר-האוצר, יגאל כהן-אורגד, בהתנחלות אריאל, כדי להגיד לו:

איכות חיים באריאל x עוני ואבטלה בישראל!

נפגשים ביום השבת, 10 בדצמבר, בשעה 10.00 בבוקר, ברחבת "היכל התרבות" בתל-אביב (ההסעה בתשלום). מירושלים בשעה 9.30 ליד "בית אגרון" (מפגש מכוניות פרטיות).

אלטרנטיבה, ת.ד. 31109, תל-אביב.
לפרטים נוספים: 221152 (03)

אנו מקימים מיפלגה חדשה - מיפלגה שתיאבק למען ישראל אחרת. בואו איתנו!

פשיטת רגל

למכירה מפעל אנגלי

8 מיליון רוכסנים + מכונות וציוד

175,000 דולר

04-523970

מזכירות אלקטרוניות
+ שלט רחוק
וטלכונים אלחוטיים
במחירים מיוחדים

לפנות ל:

אינטרפון
מערכות תקשורת בע"מ
רח' נגבה 10 ר"ג טל. 776107, 771517.

זקוק דחוף למודעה?

מודפון
לשרותך 24 שעות ביממה
623311, 622828-03

לבעלי כרטיסי אשראי בלבד

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמנהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תא-דואר 136. • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך תכנית: יוסי שנון • רבו מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כיתוב: ענת ישראל וג'ורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר ענת סרגוסטי וציפי מנשה • עורכת דפוס: אהובה קורן • ראש המנהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המדיל: העולם הזה בע"מ • הדפסה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב • הפצה: גר" בע"מ

קווא יני

האם ראית השבוע בעיתוני ישראל את מאות מאמריהם של פרשנים וכתבים, שהתנצלו על כך לשפני חודש ריווחו והועיחו כי "יאסר ערפאת גמור", "מחוסל", "סולק סופית מן הבימה"?

האם שמעת ברדיו וראית בטלוויזיה את כל הפרשנים, הכתבים והפרופסורים שביקשו את סליחתך על כך שקבעו בוודאות גמורה כי "אש"ף הגיע אל סוף הדרך"? לא ראית, לא שמעת. כי זה לא היה.

אף אחד לא התנצל. אף אחד לא ביקש סליחה. אף אחד לא הודה בטעותו. פשוט — לא היה ולא נברא. יוק.

מאות אלפי המילים שנאמרו ושנכתבו על נושא זה וברוח זו — כאילו התנפרו ברוח.

מי שכתב ואמר אותן פשוט ממשך דרכו ומנתח איך הצליח ערפאת, לצאת מן המיצר, כיצד "החזיק מעמד", כיצד "ניצל".

הכלל היהודי קובע, מודה ועוזב — ירוחם. הכתבים, לעינינו ערכים, הפרשנים וה"מומחים" אינם מודים ואינם עוזבים. ממילא אין כל צורך לרחם עליהם.

לבד מול כולם

העולם הזה ניבא לפני חודש שכך יהיה: ערפאת ייצא מן המערכה כמנצח, שכל מאות המאמרים וכתבות-הפרשנות ככלי התיקשות הישראליים יתגלו כדובריהבל וכי איש מבעליהם לא יתנצל.

כל שלוש הנבואות התאמתו במלואן. ערפאת לא מוגר על-ידי הצבא הסורי וה"מורדים", שהיתה להם עדיפות עצומה בשטח. כפי שניבא שבועון זה, הוא עזב את ההסתערות עליו והחזיק מעמד בטריוולי. אחרי שהושגה תוצאה זו בשדה-הקרב נואשו הסורים מלבצע את זממם ולהשמירו והוסכם על פינוי הכוחות.

לאחר מכן השיג ערפאת ניצחון מדיני, שהוא חסרת-תקדים: לא זה בלבד שהוסכם לאפשר לאלפי לוחמיו לפנות את טריפולי בכבוד, על גישקם ודגליתם, יחד עם מנהיגיהם ומפקדיהם, אלא שכל קהילת העמים העליקה לכוחות אלה מעמד של לגיטימיות בינלאומית במלצעות ההחלטה להניח את לטפינות-הפינוי את גרגל האו"ם. ערפאת יעזב את טריפולי כשמאחוריו מערכה צבאית שבה לא נוצה, אחרי שהוכח כי העם הפלסטיני בתפוצותיו התלכד כולו סביבו, ואחרי שהאו"ם העניק לו את דגל הלגיטימיות.

"חוסל"? "הושמר"? נגמר? אתה, כקורא, רשאי לחייב לשאול: איך זה קרה שכל כלי-התיקשות בישראל, מילבד העולם הזה, טעו בהערכותיהם מן הקצה אל הקצה?

ומאידך: איך זה קרה שהעולם הזה היה אמצעי-התיקשות היחיד בישראל, וכימעט היחיד בכל העולם המערבי, שחזה נכונה מה עומד להתרחש? התשובה טמונה בשילוב של כמה גורמים: ידיעה כוללת של הכוחות בידה, מידע מייחוד וביערי והחלטה נחושה לחשוף את האמת כמו שהיא, מבלי לערוב בכך מישאלות-לב.

אם אתה נמנה עם קוראי העולם הזה האוספים את הגליונות והשומרים עליהם, הייתי מציע לך לעיין מחדש בדיווחי ארבעת הגליונות האחרונים — החל בכתבה "מצדש בטרפולי" (העולם הזה 9.11.83). נדמה לי שתיווכח שכל מילה שכתבנו על נושא זה התאמתה, אף שמדי שבוע אמרנו את ההיפך ממה שנכתב ונאמר בכל שאר כלי-התיקשות.

איני מרגיש זאת כיו לטפוח לעצמנו על השכם. הרב חשוב, מפני שבראשית הפרשה סברו רבים כי לא שאר אמצעי-התיקשות ראו מהיר-הירליבם, אלא אנתנו. יתכן שגם אתה תודה כי בסתר-ליבך חשבת כך.

פרשה זו מוכיחה שוב כי אנתנו נוהגים בכל הנושאים על פי סיסמתנו, "בלי מורא, בלי משוא פנים". איננו מרשים למישאלות-ליבנו, אם ישנו, להשפיע כמאומה על ניתוח האמת.

חשוב להוכיח זאת מדי פעם, כדי ליצור את הבסיס לאמון בעתיד. מבחינה זו, אתה יכול לסמוך עלינו.

ואשר לכל הפרשנים, שקברו את ערפאת והמחזירים אותו עכשיו לתחייה — אל תמתין להתנצלות מהם. חבל על הזמן. הם טעו בעבר, הם טועים כהווה, הם יטעו גם העתיד. אם הם יכולים להמשיך בכך בלי הרף, משמע שזהו חפץ-ליבם של קוראיהם. יבושם להם.

טלוויזיה

בכלא
השבוע פירסמו העיתונים סקופ גדול: האסיר חיים שושן נרצח בכלא לעיני המצלמה, שצילמה את מהלך הרצח כולו.

הסקופ היה מעניין ומרתק — אבל לא חדש. וסקופ שאינו חדש הוא כיהפיה שהיא קצת מכוערת.

ידיעה מרעישה זו פורסמה לפני שבועיים על שער העולם הזה (23.11.83). איך נרצח שושן בכלא השמור ביותר לעיני מצלמת הטלוויזיה, בגוף הכתבה של נעמי ארווה נאמר כי הרוצחים סברו כי המצלמה כתאו של שושן יצאה מכלל שימוש, וזה היה נכון, הם לא ידעו כי המצלמה תוקנה והופעלה מחדש.

חבורת העיתונאים, הרגילים לטפוח זה לזה על השכם, לא מצאו הוכוח לנכון להוכיח כי הסקופ הזה כבר הופיע מזמן, והיכן.

מישפט וטלפאתיה

יש גם סקופים מסוג אחר — סקופים שמקורם פשוט בידיע המעולה של העיתונאי.

על אחר מאלה סיפרה לי השבוע אילנה אלון. עורכת העולם הזה לענייני מישפט, שהיא עורכת-דין במיקצועה. הנה הסיפור:

השבוע קיבלתי מחמאה גדולה מפני עורך-דין. הוא פנה אלי בכתיב-המישפט והציג את עצמו. מעולם לא ידברתי איתו קודם לכן, אבל סיקרתי כמה מישפטים שבהן ייצג נאשמים.

הוא ביקש לשאול אותי שאלה: "זה מציק לי כבר שנתיים", אמר, "את כתבת על וקאן בא שמו של נאשם זוטר במישפט רצח מפורסם, שאותו ייצג עורך-דין זה" כי העיד כפי שהעיד כדי להשיג תוצאות מישפטיות מסוימות. איך ידעת זאת? מי סיפר לך?"

נזכרתי במישפט ובעדות, וענית כי לפי ניתוח העדות והמילכוד המישפטי שבו נמצא אותו נאשם, היה ברור לי מה רצה להשיג בעדותו התמוהה. היה ברור לי גם כי את הייעוץ לכך קיבל מעורך-דין מפולפל, שמצא עבור הנאשם שלו

דרך לצאת ממצב בלתי-אפשרי. אבל כל העיתונים וגם הלטוויזיה סיקרו את המישפט וכתבו עליו בהרחבה, ואיש לא הבין את התרגיל הזה! התפלא עורך-הדין.

הספור הוא זה: אותו נאשם מצא את עצמו במילכוד, אחרי שהעיד במישטה נגד חברי-לפשו, אנשים רבייכוח בעולם-החתון. בואתו זמן סבר כי בזכות עדות זו יזכה במעמד של ער-מדינה. אולם הדברים התגלגלו אחרת, והוא מצא עצמו נאשם רגיל, לצידי של מי שנגדם העיד במישטה.

כעת כבר היו לו אינטרסים שונים לגמרי, אבל העדות שמסר במישטה, עמדה לו לרועץ. היה ברור שאם יסרב להעיד בבית-המשפט, או יעיד בניגוד לדבריו במישטה, יכניס התובע לתיק את עדותו במישטה (על פי סעיף 10 א'), ואולי גם ייתבע אותו לדין על עדות-שקר או עדויות סותרות.

כדי לצאת ממילכוד זה, לא סירב העד להעיד. הוא לא סירב להשיב על כל שאלה שנשאל. אולם דבריו היו מכולכלים ומחזרים. הוא האשים את המישטה בהוצאת דיבה עליו, וצעק בקול רם שהוא חף מפשע. אפילו התובע העקשן ביותר לא הצליח להוציא מפיו מילה ברורה.

מאידך אי-אפשר היה להכריע עליו כעל ער-עיון, ולהכניס לתיק בית המישפט את עדתו הקודמת.

"כאשר קראתי את מה שכתבת, חשבת ררגע שדברתי בשנת, ושמישהו האזין לי", אמר לי עורך-הדין.

הסקופ בשער "העולם הזה" המצלמה ראתה את הכל

א.א.א.א.א.